

Jindřich Kulhavý: Vyvěšování cizích vlajek je trapné

- CZ24 News | 11. října 2023

ČESKO: Mnozí z čtenářů se nás ptali, jaký máme názor na současnou krizi mezi Hamásem a Izraelem. Dosud jsme se nevyjádřili. Upřímně řečeno, má to více důvodů. Rozhodně nepatříme mezi vyvěšovače vlajek dle pravidelně se udávajících událostí. Inadhdled vychází v Čechách, na jeho tvorbě se podílí Češi a jedinou vlajku, pod kterou se cítíme doma, je ta naše česká.

Kdybychom byli spravedlivými obsluhami stožárů, na nichž visí aktuálně nějaký státní symbol dle toho, co se kde děje a s kým cítíme, pak bychom museli postupně vytahovat vzhůru za posledních 30 let například srbskou, libyjskou, iráckou, syrskou, možná i nějakou jinou vlajku. Všude tam se dělo bezpráví založené na snaze ovládnout cizí národy a sebrat jim jejich hrdost i bohatství. Na chvíli by se třepotala i britská, to jako pocta vzdaná tomu, kdo opustil EU. Pokud se ptáte, proč ne ukrajinská, tedy proto, že k tomu opravdu není jiný důvod než zvrácená ideologie sloužící zájmům USA.

Historie sporu na Ukrajině je delší, než se zdá, nicméně ta po roku 2014 hovoří jasně pro speciální vojenskou operaci, jejíž načasování mělo logiku a má ji dosud. Byl s podivem, že se Moskva rozhoupávala tak dlouho a jen při pochopení strategie se lze nedivit tomu, že nejsou Rusové při svých možnostech údernější. Nicméně ukončení tamní války by jistě potěšilo mnohé, lze však chápat Rusko, že si bude klást vcelku zásadní podmínky. Tvrdé pro Ukrajinu i Západ.

Napadení Izraele Hamásem byl asi pro mnohé šok. Nicméně z reálného pohledu zase ne až takový. Existuje mnoho verzí a tvrzení o tom, kdo je historicky v Palestině doma. Pravdou je, že Židům, jakožto po Slovanech druhém nejvíce pronásledovaném národu v době 2.světové války, bylo umožněno dát vzniknout Izraeli na území Palestiny a nebylo jim ani bráněno v jeho rozšiřování na úkor Palestinců. Jestliže Židé žijící na celém světě dotují Izrael, pak muslimové a částečně i Evropa posílají peníze Palestincům.

Jablko sváru tak uzrálo a náboženské, kulturní i ekonomické rozdíly vytvořily třaskavé prostředí. Palestinci bojují úměrně svým ekonomickým možnostem, Izrael zase patří mezi státy s nejvyspělejší armádou a výzbrojí. Palestinci bojují o svůj domov, který jim vzali, Izraelci o domov, který se snaží vybudovat. Je tedy těžké přiklánět se na něčí stranu. Můžete mít neradi arabský svět, lze to pochopit. Dva týdny trávené na jednom hotelu na Kypru se zájezdem konec svobody oslavujících izraelských teenagerů obou pohlaví před nástupem na vojnu by ve Vás vzbudily nenávist k Izraelcům. Hotel byl po jejich odjezdu na rekonstrukci a ostatní hosté se snažili být u moře kus od hotelu často i dlouho do večera jen proto, aby s arogantními výrostky nepřicházeli do styku.

Proti čemu je však třeba se postavit, je násilí, respektive jeho forma. Naprosto nesmyslně umírají civilisté. Cílem raket jsou běžné domy a veřejná prostranství. A to na obou stranách. O arabské mírumilovnosti lze s úspěchem pochybovat, což dokazují i videa jásajících vojáků Hamásu i civilistů nad mrtvou a zneužitou mladou dívkou „ulovenou“ na tanečním festivalu pořádaném v blízkosti společných hranic a později položenou na korbě pickupu jezdícím po palestinské osadě. Vraždy a únosy civilistů Palestinci jsou však vyvažovány izraelským ostřelováním civilních cílů. Válka byla, je a vždy bude krutou událostí, při které umírají většinou nevinní, zatímco jejich tvůrci se dožijí vysokého věku kdesi v pozadí.

Jak jsme již předeslali, podstatné pro náš život je to, co se děje u nás. Máme nejhorší možnou vládu, pro kterou je úspěchem to, když sežene pár tisíc dávek penicilínu, který byl přitom běžným artiklem v lékárnách i za komunistů, Havla či třeba Babiše. Chtějí nám zvyšovat daně, to aby mohli rozhazovat mimo naši zemi. Tvrdí nám, jak jsou dokonalí, ale myslí si to už jen oni samotní a pár desítek tisíc ideologicky zpracovaných jedinců. Budeme li tedy upřímní, i přes jistý soucit vycházející z úcty k životu jsou pro nás války v Náhorním Karabachu, na Ukrajině či na Golanských výšinách druhotné a zajímá nás především to, co se děje tady u nás. Prioritou není podpora jedné či druhé válčící země, byť si můžeme myslet své a chápeme určité pohnutky vedoucí k řešení sporu zbraněmi, ale měla by jí být snaha vrátit České republice prosperitu a Čechům samotným hrdost. A to s touto zaprodanou vládou a s pokřiveným prezidentem nedokážeme. Je třeba hrdě pozvednout českou vlajku a rvát se za ni. Ostatní ať si své spory řeší bez nás. A především mimo Českou republiku.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)